

Republiken s President s
framställning till Ålands landsting angående
den av Riksdagen antagna lagen om god-
kännande av vissa stadganden i avtalet
mellan Republiken Finland och Konungariket
Norge för undvikande av dubbelbeskattning
beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Enligt 11 § 2 mom. 19 p. självstyrelselagen för
Åland skall jämväl landstinget giva sitt bifall till
lag genom vilken fördrag med främmande makt bringas i
kraft i landskapet, för såvitt i fördraget ingå be-
stämmelser, som innebära upphävande eller ändring av
eller avvikelse från självstyrelselagen. Enligt artikel
II i ovannämnda fördrag skall fördraget även gälla
till kommun utgående skatter, varför enligt 13 § 1
mom. 3 p. självstyrelselagen för lagens ikraftträdande
i landskapet Åland i detta avseende erfordras lands-
tingets bifall.

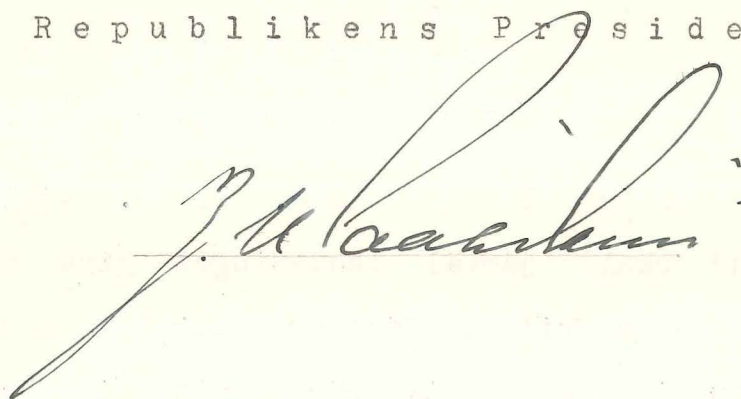
Med bifogande av Riksdagens svar i ämnet ävensom
Regeringens proposition n:o 49/1954 Rd., innehållande
fördragstexten, samt under meddelande av att Riksdagens
svar anlänt till statsrådets kansli den 21 november
1954 föreslås

att Ålands landsting måtte
giva sitt bifall till ikraft-
trädande av ovannämnda lag jäm-

väl i landskapet Åland till
de delar fördraget innehåller
avvikelser från självstyrelse-
lagen.

Helsingfors den 26 november 1954.

Republiken s P r e s i d e n t

Justitieminister

W. Henriksson.

Riksdagens svar å Regeringens proposition med
förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i av-
talet mellan Republiken Finland och Konungariket Norge
för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å
kvarlätenskap.

Till Riksdagen har överlämnats Regerin-
gens proposition N:o 49 med förslag till lag
om godkännande av vissa stadganden i avta-
let mellan Republiken Finland och Konunga-
riket Norge för undvikande av dubbelbeskatt-
ning beträffande skatter å kvarlätenskap, och
har Riksdagen, som i ärendet emottagit
Utskottets för utrikesärenden betänkande
N:o 6, beslutat

godkänna de stadganden och be-

stämmelser i det den 29 mars 1954 i
Helsingfors mellan Republiken Fin-
land och Konungariket Norge in-
gångna avtalet för undvikande av
dubbelbeskattning beträffande skatter
å kvarlätenskap, vilka erfordra Riks-
dagens godkännande.

Därjämte har Riksdagen antagit följande
lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och
Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å
kvarlätenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i
Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Repu-
bliken Finland och Konungariket Norge in-
gångna avtalet för undvikande av dubbel-
beskattning beträffande skatter å kvarlätenskap vare, för såvitt de höra till lagstiftningens område, i kraft såsom om dem överenskommit. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 19 november 1954.

På Riksdagens vägnar:

K.A. Fagerholm
talman.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 108.

Stadgandena och bestämmelserna i det i
Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Repu-
bliken Finland och Konungariket Norge in-
gångna avtalet för undvikande av dubbel-

anledning

ll

antagna

avtalet

Norge

fande

lands-

om av

a sig

sammast,

ikens Pre

rådandet

d till

rån

off

rik

LAGUTSKOTTETS betänkande N: 22/1954 med anledning
av Republikens Presidents framställning till
Ålands landsting angående den av Riksdagen antagna

N: 22/1954.

1954 års riksdag N:o 49.

393

avtalet
Norge
fande

lands-

om av
a sig
sammast,
ikens Pre
rädandet
d till
rån

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan
Republiken Finland och Konungariket Norge för undvikande
av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I samband med förhandlingarna mellan
Finlands och Konungariket Norges regeringar
för åvägabringande av det avtal för und-
vikande av dubbelbeskattning av inkomst och
förmögenhet, som undertecknades i Helsing-
fors den 29 mars 1954, fördes underhand-
lingar även om åvägabringande av ett av-
tal för undvikande av dubbelbeskattning på
arvsbeskattningens område. Förhandlingarna
ledde till resultat, och samtidigt med avtalet
om inkomstbeskattning undertecknades ett av-
tal för undvikande av dubbelbeskattning av
arv.

Detta avtal överensstämmer fullständigt
med avtalet för undvikande av dubbelbeskatt-
ning av arv mellan Finland och Sverige. Så-
lunda beskattas fast egendom, som befinner
sig i någondera avtalsslutande staten, endast
i denna stat. Likaså beskattas i rörelse eller
yrke nedlagda medel, som hänföra sig till fast
driftställe i någondera staten, endast i den
stat, där det fasta driftstället befinner sig.
Annan förmögenhet beskattas endast i den
stat, där den avlidne vid sitt fränfälle var
bosatt.

Gäld, vilken häftar vid fast egendom och
i rörelse eller yrke nedlagda medel eller för
vilken sådan egendom utgör säkerhet, av-
räknas i den stat, som äger rätt att beskatta
den ifrågavarande egendomen. Annan gäld

avräknas på den egendom, vartill beskatt-
ningsrätten tillkommer den stat, där den av-
lidne vid sitt fränfälle var bosatt. Är rätten
till beskattning av kvarlåtenskap delad mel-
lan de bägge staterna, bestämmes skatten i
den stat, där den avlidne vid sitt fränfälle
var bosatt, till högst det belopp, som erhålles,
då från den skatt, som skulle ha fastställts
om hela kvarlåtenskapen skulle ha beskattats
i denna stat, avdrages den skatt, som borde
ha fastställts, om ifrågavarande stat skulle ha
beskattat endast den del av kvarlåtenskapen,
som den andra staten äger rätt att beskatta.

I enlighet med 33 § regeringsformen före-
slås,

att Riksdagen måtte godkänna de
stadganden och bestämmelser i det den
29 mars 1954 i Helsingfors mellan
Republiken Finland och Konunga-
riket Norge ingångna avtalet för und-
vikande av dubbelbeskattning beträf-
fande skatter å kvarlåtenskap, som
kräva Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande avtal innehåller be-
stämmelser, som innebära ändring av lag,
förelägges Riksdagen för överenskommelsens
bringande i kraft följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och
Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å
kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i blikken Finland och Konungariket Norge in-
Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Repu- gångna avtalet för undvikande av dubbel-

LAGUTSKOTTETS betänkande N. 22/1954 med anledning
av Republikens Presidents framställning till
Ålands landsting angående den av Riksdagen antagna

N. 22/1954.

N:o 49

3

Översättning.

AVTAL

AVTALE

mellan Republiken Finland och Konunga-
riket Norge för undvikande av dubbel-
beskattning beträffande skatter å kvarlä-
tenskap.

mellom Republikken Finnland og Konge-
riket Norge om å forebygge dobbeltbeskat-
ning for så vidt angår skatter av arve-
midler.

Republiken Finland och Konungariket
Norge hava överenskommit att sluta avtal för
undvikande av dubbelbeskattning beträffande
skatter å kvarlätenskap.

Republikken Finnland og Kongeriket Norge
er kommet overens om å slutte en avtale for
å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt an-
går skatter av arvemidler.

För detta ändamål hava till befullmäkti-
gade ombud utsett:

I dette øyemed ha til befullmektigede opp-
nevnt:

Republiken Finlands President:

Republikken Finnlands President:

Utrikesminister Ralf Törngren,

Utenriksminister Ralf Törngren,

Hans Majestät Konungen av Norge:

Hans Majestet Norges Konge:

Norges utomordentliga sändebud och befull-
mäktigade minister i Helsingfors,
Herr Hans Olav,

Norges Overordentlige Sendemann og Be-
fullmektigede Minister i Helsingfors,
Herr Hans Olav,

vilka, efter att hava granskat varandras full-
makter och funnit dem i god och behörig
form, överenskommit om följande bestämmel-
ser:

som etter å ha gransket hverandres fullmak-
ter og funnet dem i god og riktig form, er
kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikel I.

Artikkel I.

Avtalet är tillämpligt beträffande skatter
å kvarlätenskap efter finska och norska med-
borgare.

Avtalen gjelder skatter av arvemidler etter
finske og norske statsborgere.

Artikel II.

Artikkel II.

Såsom skatter å kvarlätenskap anses för
närvarande beträffande Finland arvsskatt
och kommunalskatt, såvitt den avser arv och
testamente, ävensom fattigprocent; samt
beträffande Norge avgift av arv, därunder
inbegripna gåvor för dödsfalls skull.

Som skatter av arvemidler anses for tiden
for Finnlands vedkommende:
„arvskatt” og „kommunalskatt”, for så vidt
den gjelder arv og testament, samt „fattig-
prosent”, og for Norges vedkommende:
avgift av arv, herunder dødsgever.

Avtalet skall även tillämpas beträffande
alla andra i anledning av dödsfall utgående
skatter å kvarlätenskap, som påläggas i Fin-

Avtalen skal også gjelde alle andre skatter
av arvemidler som i anledning av dødsfall
pålegges i Finnland eller Norge etter under-

2

N:o 49

beskattning beträffande skatter å kvarläten-
skap vare, för såvitt de höra till lagstiftnin-
gens område, i kraft såsom därom avtalats.

Närmare föreskrifter angående verkställighe-
ten av nämnda stadganden och bestämmelser
utfärdas genom förordning.

Helsingfors, den 31 augusti 1954.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Minister för utrikesärendena *Urho Kekkonen.*

land eller Norge efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

Artikel III.

Fast egendom, belägen i en av de båda staterna, beskattas allenast i denna stat.

I fast egendom inbegripas dels tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk, dels ock nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den stat, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Artikel IV.

I rörelse eller yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, inköps- eller försäljningsställe, varunederlag (även stadigvarande kommissionslager), gruva eller annan liknande fyndighet.

Såsom rörelse, varom i denna artikel för- mäles, anses även delägarship i företag med undantag för delägarship genom innehav av aktier eller likartade värdepapper.

Artikel V.

Egendom, varå artikel III eller IV icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivels- mål uppstå i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättnings- orten avgöras genom särskild överenskom- melse mellan de behöriga myndigheterna i de

tegningen av denne avtale, hva enten skattene skal svares av arvemidlene i sin helhet eller av arve- eller testamentslodder.

Artikkel III.

Fast eiendom som ligger i en av de to sta- ter, beskattes utelukkende i denne stat.

Fast eiendom omfatter så vel tilbehør til slik eiendom, herunder besetning, redskaper og annet løsøre i landbruk eller skogbruk, som bruksrett og rett til avkastning eller annet utbytte av fast eiendom.

Rett til royalty som ytes for bruk av fast eiendom eller for utnyttning av gruve eller annen forekomst, beskattes i den stat der den faste eiendom, gruve eller forekomsten ligger.

Artikkel IV.

Midler som er anbragt i virksomhet eller yrke og kan henføres til et fast driftsted i en av statene, beskattes utelukkende i denne stat.

Som fast driftssted anses sted, hvor det finnes saerlig anlegg eller er truffet saerlig foranstaltning for stadig bruk ved virksom- hetens eller yrkets utøvelse, så som sted hvor foretagendet har sin ledelse, kontor, filial, fast agentur, produksjonssted, verksted eller lignende, innkjøps- eller salgssted, varelager (herunder også varig kommisjonslager), gruve eller annen forekomst.

Som virksomhet, som omhandlet i denne artikkel, anses også medeiendomsrett i et fore- tagende, dog unntatt medeiendomsrett gjen- nom besiddelse av aksjer eller lignende verdi- papirer.

Artikkel V.

Midler som ikke går inn under artikkel III eller IV, beskattes utelukkende i den av sta- tene der avdøde ved sin død var bosatt.

Avdøde anses etter denne avtale å ha vaert bosatt i en av statene hvis han har hatt sin faste bopel der. Skulle det oppstå tvil om i hvilken av de to stater avdøde således skal anses å ha vaert bosatt, eller kan avdøde an- ses å ha vaert bosatt i begge stater, skal spørs- målet om bostedet avgjøres ved saerskilt over- enskomst mellom de kompetente myndigheter i de to stater. Derved skal det tas hensyn til

båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne kan anses hava haft de starkaste personliga och ekono- miska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vil- ken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt av- göras genom särskild överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna.

Artikel VI.

Gäld, vilken häftar vid efterlämnad egen- dom, som avses i artikel III eller IV eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, av- räknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, å samma egen- dom eller å annan egendom som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu sagts avräknas å egendom, vartill beskatt- ningsrätten tillkommer den stat, där den av- lidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, vär- det av all den egendom, som ifrågavarande stat äger beskatta, avräknas det överskju- tande gäldbeloppet å egendom, vartill beskatt- ningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel VII.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall be- träffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, föl- jande gälla. Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått därest hela kvarlåtenskapen tagits till be- skattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel VIII.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens all- männa regler medgivits eller framdeles må komma att medgivras diplomatiska eller kon- sulära befattningshavare. I den mån på

i hvilken av statene avdøde kan anses å ha hatt de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser eller, om heller ikke dette kan av- gjøres, til statsborgerskapet.

Har avdøde ikke hatt fast bopel i noen av statene, anses han å ha vaert bosatt i den av statene der han var statsborger. Var avdøde statsborger i begge statene, skal spørsmålet om hvor han skal anses å ha vaert bosatt, av- gjøres ved saerskilt overenskomst mellom de kompetente myndigheter.

Artikkel VI.

Gjeld som hefter på etterlatte midler som nevnt i art. III eller IV, eller som slike mid- ler tjener som sikkerhet for, fradras i den stat som har rett til å beskatte de omhand- lede midler, i disse midler eller i andre mid- ler som denne stat har rett til å beskatte. Annen gjeld enn foran nevnt fradras i midler som er undergitt beskatningsretten til den stat der avdøde ved dødsfallet var bosatt.

Overstiger den gjeld som etter første ledd skal fradras i en av statene, verdien av alle de midler som vedkommende stat har rett til å beskatte, fradras det overskytende gjelds- beløp i midler som er undergitt beskatnings- retten i den annen stat.

Artikkel VII.

Er retten til beskatning av arvemidler for- delt mellom de to stater, skal angående retten til å beregne skatt i den stat der avdøde ved sin død var bosatt, gjelde følgende: Skatten kan beregnes med høyest det beløp som utgjør forskjellen mellom på den ene side den skatt som skulle ha vaert beregnet om alle arve- midlene hadde vaert undergitt beskatning i denne stat, og på den annen side den skatt som skulle ha vaert beregnet om staten bare hadde beskattet den del av arvemidlene hvis beskatning tilkommer den annen stat.

Artikkel VIII.

Ved denne avtale berøres ikke den rett til skattefrihet som i kraft av folkerettens almin- nelige regler er innrømmet eller i framtiden måtte bli innrømmet diplomatiske eller kon- sulaere tjenestemenn. I den utstrekning mid-

avtalet
Norge
fande

lands-

som av
a sig
sammasst,
likens Pre
rådandet
ad till
rån

noff

e.

rik

grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel IX.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den som träffats av dubbelbeskattningen göra erinringar här emot hos den av de båda staterna, där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager sistnämnda stat erforderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöill kännedom om dubbelbeskattningen.

Artikel X.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna äga träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel II angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel XI.

Med behöriga myndigheter avses i detta avtal finansministerierna i de bägge staterna eller av dessa befullmäktigade myndigheter.

Artikel XII.

Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Oslo.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Artikel XIII.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det samma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör av-

lene på grunn av denne skattefrihet ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningen hjemlandet.

Artikkel IX.

Kan det påvises at tiltak som er truffet av skattemyndighetene i de to stater, medfører en beskatning som strider mot denne avtales prinsipper, kan den som rammes av dobbeltbeskatningen framsette innsigelse mot dette overfor den av de to stater der avdøde ved sin død etter denne avtale skal anses å ha vaert bosatt. Anses innsigelsen begrunnet, treffer sistnevnte stat de nødvendige tiltak for å få dobbeltbeskatningen opphevet.

Slik innsigelse må i regelen framsettes innen to år etter utgangen av det kalenderår da den skattepliktige fikk kjennskap til dobbeltbeskatningen.

Artikkel X.

De kompetente myndigheter i de to stater kan treffe særskilt overenskomst til gjennomføring av avtalen så vel som til unngåelse av dobbeltbeskatning vedkommende de i art. II nevnte skatter i tilfelle som ikke reguleres i denne avtale, eller som kan oppstå ved anvendelse av avtalen, likesom også i tilfelle hvor det oppstår vanskelighet eller tvil med hensyn till avtalens tolking og anvendelse.

Artikkel XI.

Med „kompetente myndigheter” forstås i denne avtale finansministeriene i begge stater, eller myndigheter som har fullmakt fra disse.

Artikkel XII.

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Oslo.

Avtalen trer i kraft den dag utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene finner sted og får anvendelse hvor arvelater eller testator er avgået ved døden på eller etter nevnte dag.

Artikkel XIII.

Avtalen skal gjelde så lenge den ikke oppgis av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finde sted minst 6 måneder før kalenderårets utgång. Er oppsigelsesfristen iaktatt, opphører avtalens gyldighet ved ka-

talets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fall, då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 29 mars 1954 i dubbla exemplar, å finska och norska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Ralf Törngren.

lenderårets utgång, dog slik at avtalen fremdeles skal anvendes hvor arvelateren eller testator er avgått ved døden før årets utgång.

Til bekreftelse herav har de to staters befullmægtigede undertegnet denne avtale og forsynt den med sine segl.

Utfærdiget i Helsingfors den 29. mars 1954 i to eksemplarer på finsk og norsk, slik at begge tekster har like gyldighet.

Hans Olav.

avtalet
Norge
fande

lands-

som av
la sig
dsammast,
likens Pre
trädandet
nd till
från

inoff

re.

Erik